

Aan : de Leden van de Eerste Kamer

Betreft : dakloze gezinnen met minderjarige kinderen

Den Haag, 16 juni 2026

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Op 23 juni aanstaande debatteert en stemt u over de Wet versterking regie volkshuisvesting. Dankzij een in de Tweede Kamer aangenomen amendement¹ is in het Wetsvoorstel urgentie op een sociale huurwoning voor dakloze gezinnen met minderjarige kinderen opgenomen. In deze brief brengen DakloosheidVoorbij!, het Leger des Heils en Valente een aantal zorgen onder uw aandacht die betrekking hebben op de uitwerking van dit amendement in de Ontwerp regeling versterking regie volkshuisvesting (hierna : de ontwerpregelung). Deze zorgen betreffen juist de positie van dakloze gezinnen met minderjarige kinderen (hierna : dakloze gezinnen).

Door een aantal fracties in uw Kamer zijn hierover reeds schriftelijke vragen gesteld. Daarnaast is er met betrekking tot dakloze gezinnen tijdens de internetconsultatie over de ontwerpregelung door verschillende organisaties forse kritiek geuit. Dankzij een toezegging van de minister in antwoord op vragen van Tweede Kamerlid Pieter Grinwis heeft er ondertussen een eerste gesprek plaatsgevonden tussen het ministerie van VRO en ondergetekende partijen. In dat gesprek hebben we onze grote zorgen geuit zoals deze ook naar voren zijn gebracht in onderstaande punten. Kort samengevat dreigt de voorgestelde

---

¹ [Amendement over urgentie voor gezinnen zonder vaste verblijfplaats met minderjarige kinderen](#)

uitwerking het wettelijk beoogde recht op urgentie voor dakloze gezinnen met minderjarige kinderen in de praktijk bijna volledig uit te hollen door stapeling van weigeringsgronden, open normen en zware bewijslast.

De minister heeft de vragen vanuit uw Kamer en ook de inbreng die tijdens de internetconsultatie naar voren is gebracht beantwoord in de Nota naar aanleiding van het tweede verslag van 28 mei jongstleden. Wij missen in deze antwoorden echter een aantal zaken die voor dakloze gezinnen letterlijk van levensbelang zijn :

- De minister reageert niet op de kritiek dat een bindingseis van drie jaar voor dakloze gezinnen niet realistisch is. Artikel 2 van de ontwerperegeling stelt dat om voor urgentie in aanmerking te komen iemand minimaal drie jaar ingezetene moet zijn dan wel gedurende de voorafgaande vijf jaar ten minste drie jaar onafgebroken ingezetene is geweest van een bepaalde woningmarktregio. De periode van drie jaar is arbitrair en kan problemen opleveren voor dakloze gezinnen, waarvoor het immers kenmerkend is dat ze meestal geen vaste verblijfplaats hebben, zeker niet als de dakloosheid het gevolg is van (helaas veel voorkomend) huiselijk geweld.
Mogelijke vragen die u hierover aan de minister kunt stellen zijn : deelt de minister de zorgen over de bindingseis voor dakloze gezinnen ? Zo ja, is zij bereid de ontwerperegeling op dit punt aan te passen door de bindingseis voor dakloze gezinnen te laten vervallen ? Zo nee, waarom niet ?
- Artikel 3a van de ontwerperegeling beschrijft een huisuitzetting in de twaalf maanden voorafgaand aan de aanvraag als weigeringsgrond voor het verstrekken van urgentie. Hiermee wordt in feite gelegaliseerd dat gezinnen met minderjarige kinderen dakloos gemaakt én gehouden kunnen worden op basis van een huisuitzetting. Dit is in strijd met het VN Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Ook druist het in tegen het Nationaal Actieplan Dakloosheid en wat daarin is opgenomen (geen huisuitzettingen zonder huisvestingsalternatief, niet zijnde opvang). In dit Actieplan wordt bovendien als doel gesteld dat dakloosheid in 2030 tot nul moet zijn gereduceerd. Dat lukt niet als er gezinnen met kinderen uit hun huis worden gezet zonder dat alternatieve huisvesting voorhanden is. Wij zouden dan ook graag zien dat in artikel 3a een uitzondering voor dakloze gezinnen met minderjarige kinderen gemaakt wordt.
Mogelijke vragen aan de minister: is de minister bereid om in de ontwerperegeling een uitzondering voor dakloze gezinnen te maken als het gaat om de weigeringsgrond huisuitzetting?

- Artikel 3c van de ontwerpregeling biedt gemeenten de mogelijkheid om dakloze gezinnen urgentie te weigeren indien het huisvestingsprobleem binnen een “redelijke termijn” kan worden opgelost door tijdelijk verblijf in onzelfstandige woonruimte. In de praktijk werkt dit als een verkapte zelfredzaamheidstoets. Dakloze gezinnen maken vaak noodgedwongen gebruik van informele logeeroplossingen of slapen noodgedwongen in de auto of in garageboxen. Het formaliseren van deze situatie als reden om urgentie te weigeren verlengt instabiliteit en vergroot de kans op verergering van problematiek. Bovendien kan het ertoe leiden dat gezinnen langer in onveilige situaties blijven, bijvoorbeeld bij huiselijk geweld.

Mogelijke vragen aan de minister : erkent de minister de mogelijke negatieve effecten van artikel 3 c ? Zo ja, is de minister bereid om het artikel 3 c te schrappen uit de ontwerpregeling ? Zo nee, Waarom niet ?

- Artikel 3f van de ontwerpregeling stelt dat gemeenten urgentie mogen weigeren als iemand niet in het eigen bestaan of in de kosten voor de woning kan voorzien. Dit is een cirkelredenering: gebrek aan inkomen is vaak juist een oorzaak van dakloosheid. Bovendien staat deze eis haaks op ander overheidsbeleid. In Nederland heeft ieder persoon die ouder is dan 21 jaar en rechtmatig in Nederland verblijft, recht op een inkomen ter hoogte van het wettelijk bestaansminimum. Dit is een door de overheid vastgesteld bedrag dat volgens de wet minimaal nodig is om van te kunnen leven. Daarnaast weten we dat veel dakloze gezinnen bestaan uit moeders met minderjarige kinderen. Gebrekkige financiële zelfstandigheid is, naast geweld tegen vrouwen, een voornaamste oorzaak van dakloosheid onder vrouwen. Dit zal ook gelden voor een deel van de andere dakloze gezinnen. Deze weigeringsgrond leidt dus per definitie tot uitsluiting van dakloze gezinnen. Ook hierbij is ons voorstel dus om dit artikel te schrappen.

Mogelijke vragen aan de minister: erkent de minister dat een tekort aan inkomen juist vaak een oorzaak is van dakloosheid en dat het weigeren van een urgentie voor een dakloos gezin, vanwege een tekort aan inkomen, feitelijk leidt tot het niet bieden van een dak aan dakloze gezinnen en dat zij daarmee de werking van de wet ernstig beperkt?

- Artikel 10 lid 2b van de ontwerpregeling stelt als aanvullende voorwaarde dat het huisvestingsprobleem niet redelijkerwijs voorkomen had kunnen worden. Deze formulering biedt gemeenten veel ruimte voor subjectieve interpretatie. In onze ervaring leidt dit tot verschillen in besluitvorming en rechtsonzekerheid voor gezinnen. Bovendien voegt het *iets toe* wat nadrukkelijk afwijkt van de

geamendeerde wet en om enkel die reden zou deze toevoeging ook al moeten worden afgewezen. Zeker omdat in de toelichting van het amendement juist de onverkwikkelijke praktijk van afwijzingen vanwege 'schuld' of 'verwijtbaarheid' wordt aangekaart.

Mogelijke vragen aan de minister : deelt de minister de zorg dat artikel 10 lid 2b van de ontwerpregeling kan leiden tot verschillen in besluitvorming, rechtsonzekerheid en een ruim grijs gebied over 'verwijtbaarheid'. Zo ja, is de minister bereid deze voorwaarde te schrappen? Zo nee, waarom niet ?

- Vervolgens wordt in de toelichting op artikel 10 van de ontwerpregeling een volstrekt willekeurige maar ook onuitvoerbaar inperking aangebracht. De toelichting op artikel 10 stelt dat een gezin dat bij familie, vrienden of kennissen verblijft alleen als urgent geldt als het "niet vrij kan beschikken over een eigen slaapvertrek". Dus als een dakloos gezin noodgedwongen bij iemand tijdelijk verblijft en in de logeerkamer overnacht is diegene ineens niet meer dakloos? En als de gezinsleden bij andere personen in hun slaapkamers overnachten weer wel? Dit soort voorwaarden doen totaal geen recht aan de situatie van dakloze gezinnen en zijn volstrekt onwerkbaar. Bovendien is het een willekeurige inperking van de betreffende -in overheidsbeleid vastgelegde- ETHOS-categorie² "mensen die tijdelijk verblijven bij familie, vrienden of kennissen" en daarmee wordt iets geregeld dat afwijkt van de wet.

Mogelijke vragen aan de minister: Is zij het er mee eens dat het toevoegen van voorwaarde als het al dan niet beschikken over een eigen slaapvertrek een onwerkbaar voorwaarde is en bovendien niet afdoet aan de situatie van dakloosheid en dat daarmee dergelijke voorwaarde niet gehandhaafd zouden moeten blijven in de regeling?

- Het College voor de Rechten van de Mens wijst er op dat de belangen van dakloze gezinnen in de ontwerpregeling niet goed zijn afgewogen. "De enige belangen die expliciet in de toelichting worden genoemd, zijn de belangen van andere woningzoekenden", schrijft het College in haar Wetgevingsadvies van 30 maart 2026.³ *Mogelijke vraag aan de minister : wat is uw reactie op het Wetgevingsadvies van het College voor de Rechten van de Mens ?*

---

² ETHOS staat voor European Typology of Homeless and Housing Exclusion. Het is de officiële door de Nederlandse overheid gehanteerde en in beleid (o.a het Nationaal Actieplan Dakloosheid) vastgelegde definitie van dakloosheid.

³ [26-043 Wetgevingsadvies regeling versterking regie volkshuisvesting \(10\).pdf](#)

- In zijn inbreng op de consultatie over de ontwerpregeling schrijft de Kinderombudsman onder meer dat hij vreest dat “een groot aantal gezinnen met kinderen uitgesloten worden van adequate huisvesting” .⁴ *Mogelijke vragen aan de minister hierover zijn: Wat is de reactie van de minister op de kritiek van o.a. de Kinderombudsman dat de ontwerpregeling op gespannen voet staat met het VN Kinderrechtenverdrag? Is de regering bereid om -conform de aanbeveling van de Kinderombudsman- alsnog een kinderrechtentoets op de ontwerpregeling uit te laten voeren? Zo ja, op welke termijn denkt u deze toets uit te kunnen voeren? Zo nee, waarom niet? En indien het antwoord nee is, welke andere aanpassingen overweegt het kabinet om de ontwerpregeling meer in lijn te brengen met de belangen van dakloze gezinnen met minderjarige kinderen?*

Wij maken ons, kortom, ernstige zorgen over de vele uitsluitingsgronden die in de ontwerpregeling worden opgeworpen. Veel daarvan zijn uiterst vaag. Wij vrezen voor rechtsongelijkheid door te veel vrijheid aan gemeenten te laten over het verder invullen van de eisen, zowel op papier als in de praktijk. Hiermee is er ook een reëel risico dat uiteindelijk nauwelijks dakloze gezinnen urgentie zullen krijgen en hun situatie van dakloosheid blijft bestaan. Wij vragen daarom aan u om er tijdens het komende debat bij de minister op aan te dringen om de ontwerpregeling ruimhartig en in de geest van het amendement aan te passen en de geuite bezwaren te beantwoorden.

Met vriendelijke groet,

Geert Ritsema

Public Affairs medewerker; Dakloosheid Voorbij! 06-24634943;
geert@dakloosheidvoorbij.nl;

Mocht u naar aanleiding van deze brief vragen hebben, dan kunt u zich behalve tot bovenstaande contactpersoon ook wenden tot :

Lauris van Eekeren; *senior beleidsadviseur public affairs; Vereniging Valente; 06-21357010; lauris.vaneekeren@valente.nl*

Elisabeth Ijmker; *Adviseur Public Affairs & Belangenbehartiging Leger des Heils; 06 21 99 17 18; elisabeth.ijmker@legerdesheils.nl*

---

⁴ [KOM00502026 Advies Kinderombudsman op ontwerp-Regeling versterking regie volkshuisvesting \(5\).pdf](#)

